

ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ, ਜੇ.

ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਰ

1987 ਦਾ CWP ਨੰ. 683

4 ਸਤੰਬਰ, 2008

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਆਰਟੀਕਲ. 226— ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 — S. 25-F- ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗੁਆਉਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਗਭਗ 16/17 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਪਤੀ- ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਘਰੇਲੂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਦਾ - ਕੋਈ ਛਾਂਟੀ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ - ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 2 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮਾਪ ਵਜੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੰਨਿਆ, ਕੋਈ ਘਰੇਲੂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 16/17 ਸਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲੰਮੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਸਹੀ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਹਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।

(ਪਾਰਾ 8 ਅਤੇ 9)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ 1980 ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ 28 ਸਾਲ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਚੰਦੂ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਪੈਨ ਅਮਰੀਕਨ ਵਰਲਡ ਏਅਰਵੇਜ਼ ਇੰਕ. ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1985 SC 1128 ਦੀ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਲ 1980 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਕੱਢਿਆ ਸੀ। 291 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਉਮਰ 58 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਵਿਆਜ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। 2 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

(ਪਾਰਾ 11 ਅਤੇ 12)

ਜੰਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ।

ਵਿਵੇਕ ਸਿੰਗਲਾ, ਸੀਬੀ ਗੋਇਲ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਵੱਲੋਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ 24 ਮਾਰਚ, 1986 ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 (ਅੰਕਸ਼ੁਦਾ ਪੀ. 2 ਅਤੇ ਪੀ. 1 ਕ੍ਰਮਵਾਰ).

(2) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 22 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਚਿੱਤਰਾ ਟਾਕੀਜ਼, ਇਨਸਾਈਡ ਹਾਲ ਗੇਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਬਤੌਰ ਰਿਵਾਈਡਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 4 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਹੋਈ ਇਸ ਮੁਅੱਤਲੀ ਸਮੇਂ 16/17 ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲਗਾਇਆ ਸੀ।, 1980 ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। 291 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਚਿੱਤਰਾ ਟਾਕੀਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 4 ਅਕਤੂਬਰ, 1980 ਦੇ ਹੁਕਮ (ਅੰਕਸ਼ੁਦਾ ਪੀ. 1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਕਹਾਣੀ ਘੜੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫਾਈ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, 'ਐਕਟ') ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (I)(c) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇਵਾਵਾਂ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਪੱਖ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗਵਾਹ MW-1 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਲਏ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। M. 1. ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਘਰੇਲੂ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਲੋੜੀ ਸੀ। ਇਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗੁਆਉਣ ਕਾਰਨ ਖਤਮ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਰਡਰ ਕਲੰਕ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਛਾਂਟੀ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਐੱਫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਪਗਨਡ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਦਰਸਾਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਖ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ:-

“(i) ਕੀ 16/17 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘਰੇਲੂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

(ii) ਕੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਲੈਂਦਿਆਂ, ਇੱਕ ਕਲੰਕ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਂਚ ਦੇ, ਜੋ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮਾਪ ਵਜੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਟਿਕਾਉਂ?

(3) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, d ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 2 ਫਾਈਲ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਮੈਂ ਉਚਿਤ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜੰਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ; (ਏ) ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਘਰੇਲੂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਲੰਕ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ; (ਬੀ) ਜੇਕਰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਕਲੰਕ (ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਕਮੀ) ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੀ: ਚੰਦੂ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਮੈਸਰਜ਼ ਪੈਨ ਅਮੈਰੀਕਨ ਵਰਲਡ ਏਅਰਵੇਜ਼ ਇੰਕ., (1), (ਸੀ) ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁੰਬਦ ਟਿਕ ਜਾਂਚ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰਵ ਹੈ; (d) ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੈ

(1) ਏਆਈਆਰ 1985 ਐਸਸੀ 1128

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਟੀਨ ਵਰਕਸ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ) ਬਨਾਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਟੀਨ ਵਰਕਸ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ) ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ (2) (ਈ) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਅਤੇ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗਵਾਹ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ; (f) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 25-F ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਛਾਂਟੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (g) ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-F(c) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੇਸ਼ੀ ਅਵਾਰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਾਸੇ

(4) ਦਿ ਬਿੰਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ (3) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਦੇਸ਼ੀ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(5) ਮੈਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾ ਅਤੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 1 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“2 ਅਕਤੂਬਰ, 1980 ਨੂੰ ਮੈਟੀਨੀ ਸ਼ੋਅ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਫਿਲਮ 'ਧਰਮਾਤਮਾ' ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਫਿਲਮ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅੱਧੇ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮ 6.00 ਵਜੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨ ਰੂਮ ਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਖਿਸਕ ਗਏ। ਪਿਕਚਰ ਹਾਲ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਵਿਗਾੜ ਅਤੇ ਫਿਲਮ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਿਨੇਗੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਰੌਲਾ-ਰੱਪਾ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਿਕਚਰ ਹਾਊਸ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਹੋਈ।

ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਏ। ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਰਵੱਈਏ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਭਰੋਸਾ ਗੁਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ 7 ਅਕਤੂਬਰ, 1980 ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਕਿਉਂਕਿ ਨੋਟਿਸ ਪੇਅ ਤੁਹਾਨੂੰ ਐਮਓ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

(6) ਦਿ ਲਰਨਡ ਪ੍ਰਿਸਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਲੇਬਰ 1'Co ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਨੰ. 6 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ:-

“ਹੁਣ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਵਰਗੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਉਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੇਰਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਹੈ। ਸਿਨੇਮੈਟੋਗ੍ਰਾਫ ਸੰਚਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਟੀਮ ਵਰਕ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਅੱਗ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ। ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਲੋਕਾਂ 'ਚ ਹੰਗਾਮਾ ਹੋਣਾ ਤੈਅ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੈਬਿਨ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ

ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਇੱਕ ਘਟਨਾ, ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਿੰਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਰਕਰ (ਏਆਈਆਰ 1973 ਐਸਸੀ 1403), ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਮਾਮਲਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈ।"

(7) At•j theuvery ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ, rit deserves toibe1 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਵਿਵਾਦ ਰਹਿਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬੇਨਤੀਆਂ ਮੰਨੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮੰਨੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਘਰੇਲੂ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਖਾਸ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲਗਭਗ 22 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਚਿਤਰਾ ਟਾਕੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਤੌਰ ਰਿਵਾਈਡਰ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਰਖਾਸਤ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ 16/17 ਸਾਲ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ 2000 ਰੁਪਏ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। 291 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਤਨਖਾਹ ਵਜੋਂ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਸ੍ਰੀ ਸਿੰਗਲਾ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ

ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ, ਲਖਨ ਪਾਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸ਼ੀਅਨ ਅਤੇ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੇ ਲਗਭਗ 11 ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 1 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੁੜ ਵਿੱਚ: ਚੰਦੂ ਲਾਈ (ਸੁਪਰਾ), ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ:-

"ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤਸਕਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗੁਆਉਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਘਰੇਲੂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਲੰਕ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਪਹਿਲੂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦਾ ਸਹੀ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਚਰਣ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਕਮੀ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮਾਪ ਵਜੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ।"

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮਾਪ ਵਜੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਛਾਟੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੰਨਿਆ, ਕੋਈ ਘਰੇਲੂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਮਾਪਤੀ ਪੂਰਵ-ਐਕਟਰੈਕਟ ਕੀਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁੜ: ਦਿ ਬਿੰਨੀ ਲਿਮਟਿਡ (*ਸੁਪਰਾ*) ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮਜ਼ਦੂਰ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਜਾਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਹ ਹੋਰਨਾਂ ਨਾਲ ਭੁੱਖ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਝੂਠੇ ਬਹਾਨੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜੇ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਇੱਕ ਵਾਰ 'ਤੇ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਭੁੱਖ ਹੜਤਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

(9) ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 16/17 ਸਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲੰਮੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਸਹੀ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਹਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਗੁਨਾਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਪਗਨਡ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 6 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ "ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਅੱਗ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੁਕਵੀਂ ਹੈ। ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਲੋਕਾਂ 'ਚ ਹੰਗਾਮਾ ਹੋਣਾ ਤੈਅ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੈਬਿਨ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ ਵਾਲੀ ਹੈ" ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਨਰ: ਚੰਦੂ ਲਾਈ (*ਸੁਪਰਾ*) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦਾ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਲਖਨ ਪਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਭ ਨੂੰ ਤਾਜ ਦੇਣ ਲਈ, ਨਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 11 ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਕਸੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਰਾਸ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨੇਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

(10) ਦਿ ਬਿੰਨੀ ਲਿਮਟਿਡ (*ਸੁਪਰਾ*) ਵਿਚ ਕੀਤੀਆਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਚੰਦੂ ਲਾਈ ਦੇ ਕੇਸ (*ਸੁਪਰਾ*) ਦੇ ਤੱਥ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤਕ ਇਕ ਹੱਥ ਵਿਚ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਯੋਗ ਅਵਾਰਡ

**SURINDER KUMAR v. THE PRESIDING OFFICER,
LABOUR COURT, AMRITSAR AND ANOTHER**
(*Harbans Lai, J.*)

3
6

ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਅਤੇ ਵਿਗਾੜ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਨਰ: ਚੰਦੂ ਲਾਇ (*ਸੁਪਰ*) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਭਰੋਸਾ ਗੁਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸੈੱਟਅੱਪ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਜੋਂ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ 'ਤੇ ਸਟੈਂਡ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੁਰਾ, ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਰਚ, 1974 ਤੋਂ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹ 11 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਵੱਧ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ। ਕੰਪਿਊਟਿੰਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਨੌਕਰੀ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮਿਣਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। 2 ਲੱਖ।"

(11) ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, 1980 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ 28 ਸਾਲ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਚੰਦੂ ਲਾਈ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਲ 1980 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਕੱਢੇ ਸਨ। 291 ਆਰ.ਐਮ. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁੜ: ਰਾਜ ਦਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਅਤੇ ਅਰਜੁਨਲਾਲ ਰਜਕ (4) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਯੂਪੀ ਸਟੇਟ ਬ੍ਰਾਸਵੇਅਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਉਦੈ ਨਰਾਇਣ ਪਾਂਡੇ (5) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਰਜ਼ਗਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਬੈਕਵੇਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ: ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕਸ ਵਿਕਾਸ ਨਿਗਮ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਮਮਨੀ (6), ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਨਿਪਟਾਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸੋਧਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 25,000 ਬੈਕਵੇਜ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਬਜਾਏ।

(12) ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਹੁਣ ਤੱਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਉਮਰ 58 ਸਾਲ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜੇਕਰ ਦੋ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ

ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦਾ ਵਿਆਜ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(13) ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਪਰਮੋਦ ਕੌਹਲੀ ਜੇ.

ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1988 ਦਾ 5 CWPNo 1092

23 ਸਤੰਬਰ, 2008

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 — ਆਰਟੀਕਲ .14, 16 ਅਤੇ 226—ਪੰਜਾਬ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ (ਅਧੀਨ ਦਫਤਰ) ਕਲੈਰੀਕਲ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ, 1941 — RI.6 — ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਹਾਇਕ ਗ੍ਰੇਡ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਿਯਮ, 1984 — RIs. 4, 7 ਅਤੇ 12—ਕਲਰਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ ਤੱਕ ਪਦਉੱਨਤੀ—ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਲਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਰਾਜ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤ — ਕੀ ਮਨਮਾਨੇ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ — ਰੱਖੀ ਗਈ, ਨਹੀਂ — ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ—ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਖੋਹਿਆ ਗਿਆ—ਪਰ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ — ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ—ਨਾ ਹੀ

---

(4) (2006)2 S.C.C. 711

(5) (2006) 1 S.C.C. 479